

Svéd Ármin Esküvői Fényképe

Ez a kép az anyai nagyszüleim esküvői fényképe. 1893-ban készült Szombathelyen. Ez egy műtermi felvétel, nem tudom, milyen évszakban készülhetett. A nagyanyám, Hirsch Franciska szép kis asszony lehetett, itt is csinos mieder [fűző] van rajta. A nagypapámnak, Svéd Árminnak pödört bajusza volt, mint egy igazi magyarnak. Nagypám 1867-ben született Tata-Tóvárosban. Szombathelyen élt, és ott is halt meg 1926-ban. Vízszelő és bádogos volt. Saját üzlete volt a Kőszeg utcában tizenegy segéddel. Az üzletben alkatrészeket is árult. A munkája miatt megfázott a veséje, és még valami más betegsége is volt, ezért minden évben a Dolomitokon gyógyította magát. Jót tett a levegő a köhögésének. Nem tudom, hogy a nagymamám mikor és hol született [A nagyapa második feleségéről van szó; a képen látható, vér szerinti nagymama 1901-ben meghalt

szülés során. -- A szerk.J. Szombatot tartott, nagyon vallásos asszony volt. Flokon anyagból készült hosszú ruhában járt, amire kötényt kötött, és a feje mindig be volt kötve. Háztartásbeli volt, a nagypapa tizenegy segédjére főzött, egy pillanatra meg nem állt. Miután megözvegyült, kosztosokat tartott. A nagymamám három gyermeket szült. Az anyukám 1898-ban született, és három éves volt, amikor az anyja meghalt gyerekszülésben. A ház, amiben laktak, földszintes ház volt, de nagy, mert két négyszobás lakás volt benne. Fürdőszoba volt már az 1920-as években. Nagypapám bádogos volt, a saját lakásába csinált fürdőszobát. Az egyik lakást lakták csak, a másikat kiadták a Fleischer családnak, akik távoli rokonok voltak. Nagyon jóban voltunk velük, és a nagymama a nagypapa halála után abból élt, hogy kapott lakbért. Cseléd nem volt. Az egyik szoba is mindig ki volt adva magányos úriembereknek. Akkor régen az volt a divat, hogy az ablak előtt szép nagy udvar volt, és ott volt a gyerekeknek a pingpongasztala. Igazi polgári otthon volt, nagyon szépen volt berendezve. A nagyszobában cseresznyefa bútor volt, az asztalokon bársonyterítők voltak, és az ülőbútorok is ugyanazzal az anyaggal voltak behúzva. A konyhában a sparherten kívül mindenből volt külön tejes és külön húsos. A sarokban állt egy nagyon szép cserépkályha, arra lehetett szombaton rátenni az ételt melegedni. Máshol ettük a tejeset és a húsosat. A tejes szekrénynek volt egy kihúzható része, azon ettük a reggelit, a zsíros ételt pedig az asztalnál.